

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Скрипник Валентини Борисівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII зі змінами та його статті 90

м. К и ї в
4 квітня 2018 року
№ 6-1(II)/2018

Справа № 3-103/2018 (4664/17)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Шаптали Наталі Костянтинівни (секретар колегії) – головуючої,
доповідача,
Запорожця Михайла Петровича,
Мойсика Володимира Романовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Скрипник Валентини Борисівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43) зі змінами та його статті 90.

Заслухавши суддю-доповідача Шапталу Н.К. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Скрипник В.Б. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), Закон України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII зі змінами (далі – Закон № 889) та його статтю 90, згідно з якою пенсійне забезпечення державних службовців здійснюється відповідно до Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“.

Закон № 889 та його стаття 90, на думку автора клопотання, суперечать статті 8, частині третій статті 22, статті 46, частині першій статті 58, статті 64 Основного Закону України.

Стверджуючи про неконституційність Закону № 889 та його статті 90, суб’єкт права на конституційну скаргу зазначає, що Закон № 889 „фактично скасовує право на соціальний захист у старості через скасування права на перерахунок пенсії державним службовцям, у зв’язку з підвищенням заробітної плати“ та погіршує становище громадян, яким пенсію було призначено згідно із Законом України „Про державну службу“ від 16 грудня 1993 року № 3723–XII зі змінами (далі – Закон № 3723).

Обґрунтовуючи свою позицію, автор клопотання цитує положення Основного Закону України, яким, на його думку, не відповідає Закон № 889, та посилається на Рішення Конституційного Суду України від 13 травня 1997 року № 1-зп/97, у якому викладено юридичну позицію щодо незворотності дії в часі законів та інших нормативно-правових актів.

Крім того, Скрипник В.Б. вказує, що судові рішення у її справі, якими відмовлено у задоволенні позовних вимог про перерахунок пенсії державного службовця, порушують вимоги статті 8, частини третьої статті 22, статті 46, частини першої статті 58, статті 64 Конституції України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

2.1. Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушень внаслідок застосування закону; відомості про документи і матеріали, на які посилається суб'єкт права на конституційну скаргу, із наданням копій цих документів і матеріалів (пункти 6, 7 частини другої статті 55).

Відповідно до абзацу першого частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим у статті 55 цього закону.

Зміст конституційної скарги дає підстави для висновку, що Скрипник В.Б. не обґрунтувала тверджень щодо невідповідності Закону № 889 та його статті 90 статті 8, частині третій статті 22, статті 46, частині першій статті 58, статті 64 Основного Закону України.

Стверджуючи про неконституційність статті 90 Закону № 889, автор клопотання обмежується цитуванням положень Основного Закону України, яким, як він вважає, не відповідає вказана стаття. Однак за юридичною позицією Конституційного Суду України „цитування окремих положень Конституції України та оспорюваних норм законів не є обґрунтуванням неконституційності останніх“ (абзац третій пункту 2 мотивувальної частини Ухвали від 27 грудня 2011 року № 66-у/2011).

Крім того, зі змісту конституційної скарги вбачається, що аргументація Скрипник В.Б. щодо невідповідності Конституції України (неконституційності) Закону № 889 у цілому стосується лише втрати

чинності Законом № 3723, зокрема його статтею 37¹ „Порядок і умови перерахунку пенсій державних службовців“. Викладене дає підстави для висновку, що у конституційній скарзі не наведено обґрунтування тверджень стосовно неконституційності Закону № 889 у цілому, що свідчить про недотримання вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України зазначає, що положення Закону № 3723, яким передбачалася можливість здійснення перерахунку раніше призначених пенсій державних службовців у разі підвищення розміру заробітної плати працюючим державним службовцям, містилося у його статті 37¹, якою Закон № 3723 було доповнено згідно із Законом України „Про внесення змін до Закону України „Про державну службу“ від 16 січня 2003 року № 432–IV.

Законом України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII текст статті 37¹ Закону № 3723 викладено в такій редакції: „Умови та порядок перерахунку призначених пенсій державним службовцям визначаються Кабінетом Міністрів України“ (підпункт 3 пункту 11 розділу I).

Порядок перерахунку призначених пенсій державних службовців у разі підвищення розміру заробітної плати працюючим державним службовцям було визначено пунктом 4 Постанови Кабінету Міністрів України „Про деякі питання вдосконалення визначення розмірів заробітку для обчислення пенсії“ від 31 травня 2000 року № 865 зі змінами (далі – Постанова № 865), яку було доповнено пунктом 4 згідно з Постановою Кабінету Міністрів України від 23 квітня 2003 року № 581 „Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 31 травня 2000 р. № 865“. Положення щодо порядку перерахунку призначених пенсій державних службовців було виключено з Постанови № 865 на підставі Постанови Кабінету Міністрів України „Про упорядкування структури заробітної плати, особливості проведення індексації та внесення змін до деяких нормативно-правових

актів“ від 9 грудня 2015 року № 1013 зі змінами, яка застосовується з 1 грудня 2015 року.

Отже, право на перерахунок призначених пенсій державних службовців у разі підвищення розміру заробітної плати працюючим державним службовцям фактично було скасовано з 1 грудня 2015 року.

Закон № 889, яким визнано таким, що втратив чинність, Закон № 3723, крім статті 37, набрав чинності з 1 травня 2016 року, за винятком окремих його положень (пункт 1 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“).

Таким чином, твердження автора клопотання стосовно того, що Законом № 889 та його статтею 90 скасовано право осіб на перерахунок призначених пенсій державних службовців, не відповідає дійсності. Закон № 889 не регулює питання перерахунку пенсій державних службовців, а його стаття 90 встановлює, що пенсійне забезпечення державних службовців здійснюється відповідно до іншого закону.

Скрипник В.Б. також не дотримала встановлених Законом України „Про Конституційний Суд України“ вимог до конституційної скарги стосовно необхідності надання копій документів і матеріалів, на які є посилання у конституційній скарзі.

Враховуючи викладене, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України з огляду на те, що Скрипник В.Б. не дотримала вимог пунктів 6, 7 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, вважає її конституційну скаргу неприйнятною, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

2.2. Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні

в її справі закон України суперечить Конституції України (стаття 151¹ Конституції України).

До повноважень Конституційного Суду України відповідно до пункту 1 статті 7 Закону України „Про Конституційний Суд України“ належить, зокрема, вирішення питань про відповідність Конституції України законів України.

У конституційній скарзі Скрипник В.Б. порушила питання про невідповідність Конституції України, а саме її статті 8, частині третій статті 22, статті 46, частині першій статті 58, статті 64, судових рішень у справі за позовом автора клопотання про зобов'язання здійснити перерахунок пенсії державного службовця. Однак питання щодо відповідності Конституції України судових рішень не належить до повноважень Конституційного Суду України.

Таким чином, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України дійшла висновку, що є підстави для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі.

На підставі наведеного та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, статтями 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Скрипник Валентини Борисівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про державну

службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII зі змінами та його статті 90 на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

Судді
Конституційного Суду України

Запорожець М.П.

Мойсик В.Р.

Шаптала Н.К.